

ROZWAŻANIE APELU JASNOGÓRSKIEGO

4 października 2016 roku

Maryjo Jasnogórska, Królowo Polski, roztaczająca swą matczyną opiekę nad naszym narodem. Stajemy przed Twym Cudownym Wizerunkiem w godzinie Apelu, aby wypowiadać powtarzane tu od wieków słowa: jestem, pamiętam, czuwam. Wyznawać, że jesteś naszą Matką i Królową; że przy Tobie chcemy trwać, rozpalać w naszych sercach gorącą miłość do Ciebie, wpatrywać się w Twe piękno, wsłuchiwać się w Twoje słowa. Nade wszystko zaś przez Twe pośrednictwo nieść nasze uwielbienie, dziękczynienie, naszą modlitwę do Boga Ojca. Ty bowiem czynisz wszystko, abyśmy odnajdywali się jako Jego wierne, kochające Go dzieci.

Stajemy dziś, jak i każdego dnia, przed Tobą, jako wspólnota wiary, Kościół reprezentowany we wszystkich swych stanach. Są przed Tobą kapłani, zakonnicy i zakonnice. Są wierni świeccy – starsi, ojcowie i matki, ludzie młodzi, dzieci. A z nami, tu obecnymi, łączy się duchem i modlitwą dzięki przekazowi radia i telewizji niezliczona rzesza Twoich czcicieli. Każdy z nas przynosi niejako siebie – ze swoimi radościami i troskami, sukcesami i porażkami, z trudem codziennych zmagañ – przynosi swoje pragnienia i intencje, także te, które nam powierzyli inni, by je Tobie przedstawić. Prosimy, abyś zanosila je przed tron Boży. Ale nade wszystko najpierw pragniemy przez Ciebie dziękować Bogu. Wszak każdy z nas doznaje Jego ojcowskiej miłości i zatroskania, każdy z nas otrzymuje tyle łask i darów z Jego nieskończonego miłosierdzia.

Maryjo, Matko nasza i Królowo, Królowo Polski. W tym szczególnym miejscu Twej obecności na naszej polskiej ziemi i w naszej umiłowanej Ojczyźnie, modlimy się też za Kościół powszechny, ale nade wszystko za nasz polski Kościół, za biskupów, kapłanów, osoby konsekrowane, wszystkich wiernych, za wszystkie Twoje dzieci, boś jest Matką Kościoła, naszą Matką. Modlimy się za naszą Ojczyznę, o jej wierność Bogu, by była – jak wielokrotnie to przyrzekaliśmy tu u Twego tronu – królestwem Twego Syna i Twoim. Ty bowiem uczysz nas, że zawierzenie się Bogu, wypełnianie Jego woli, jest największym dobrem dla każdego człowieka, każdej społeczności, każdego narodu. Ty uczysz, że tylko więź z Bogiem roztacza przed człowiekiem i całym narodem perspektywę pokoju,

dobra, sprawiedliwości, wzajemnej miłości, poszanowania siebie, dostrzeżenia wartości i godności każdego człowieka oraz z troską o najbardziej potrzebujących, tych, którzy znaleźli się na peryferiach życia czy społeczności, jak często przypomina nam Ojciec Święty Franciszek. Jakże byśmy pragnęli, aby w naszym narodzie, w naszej Ojczyźnie takie postawy, dążenia, takie wartości płynące z Ewangelii były wciąż żywe, strzeżone, przekazywane kolejnym pokoleniom. Tobie powierzamy te nasze pragnienia, naszą troskę o Polskę, jak to wielokrotnie było wyrażane w szczytnych hasłach o jej wierności Bogu, Chrystusowi, Krzyżowi i Ewangelii.

Ucz nas, ukochana Matko, jak mamy się wsłuchiwać w Boży głos, zwiastowany nam na kartach Pisma Świętego, rozbrzmiewający w nauczaniu Kościoła, ujawniany w wewnętrznych natchnieniach modlącego się serca. Wspomagaj nas, byśmy otwierali się na to Boże zwiastowanie, byśmy umieli czytać znaki, które nam daje Bóg, gdy przemawia w prostych zdarzeniach naszego życia, ostrzega, napomina, a nade wszystko objawia swą miłość i miłosierdzie. Wstawiaj się za nami, byśmy mieli odwagę żyć Ewangelią, w czyn wprowadzać przykazania Boże, zwłaszcza to pierwsze i najważniejsze: miłości Boga i bliźniego. Byśmy – pozostając w Twej szkole wsłuchiwania się w Boże zwiastowania, szkole zawierzenia, czuwania i modlitwy – potrafili odróżnić czyste dobro, autentyczne wartości budujące życie i przynoszące szczęście od złudnych obietnic i pokus układania swego życia według narzucających się dziś ideologii, łudzących spełnieniem i rzekomym szczęściem, a faktycznie prowadzących ostatecznie do zagubienia, rozczarowania, jako że bez Boga i uszanowania Jego praw niczego trwałego nie można zbudować.

W rzeszy pielgrzymów i Twoich czcicieli, stajemy dziś przed Tobą, kapłani-kustosze naszych polskich sanktuariów oraz członkowie, duchowni i świeccy Polskiego Towarzystwa Mariologicznego, uczestniczący w sympozjum związanym z obchodami Jubileuszu 300-lecia koronacji Twego Jasnogórskiego Wizerunku. Stajemy z wielką wdzięcznością za Twą matczyną opiekę roztaczaną nad naszym narodem, który przed 300 laty ozdobił Twoje oblicze papieskimi koronami jako trwałym znakiem Twego królowania nad nami.

„Z dawna Polski Tyś Królową”, pragniemy wciąż wyśpiewywać, wysławiając Twą chwałę i poddając się Twemu królowaniu nad nami. Bo ono czyni nas prawdziwie wolnymi, chroni przed poddawaniem się wszelkim innym władzom, a zwłaszcza władzy złego ducha. Przynosi nam godność Twoich dzieci, więcej, dzieci samego Ojca w niebie, bo jesteś naszą i Bożą Matką. A nade wszystko pragniemy upraszać: „Miej w opiece naród cały”, aby mógł żyć dla Twej chwały, by „rozwijał się wspaniały”, jako Twój naród, naród zawsze wierny Bogu. Amen.